ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 385

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ γραμματέως β' τάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ὑπουργείων..... 1

Περὶ ἀνασυστάσεως τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Συμβουλίων καὶ λοιπῶν συναφῶν διατάξεων..... 2

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ Ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως..... 3

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως..... 4

Διατάγματα

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Λιμένι Χερσονήσου δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου..... 5

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Βούτες-Γόρτυνος δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου..... 6

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως ὕδατος πηγῶν «Καραγάτς» πρὸς ὕδρευσιν τῆς κοινότητος Μακρυχωρίου (Λαρίσης).. 7

Περὶ προαγωγῆς τοῦ γραφείου Σπῆλι (Ἁγ. Βασιλείου) εἰς Ταχ. Τηλ. Β' τάξεως καὶ συστάσεως διαφόρων τηλεφ. γραφείων..... 8

Περὶ συστάσεως Τηλεφωνικοῦ Κέντρου ἐν Ἐκάλῃ (Ἀττικῆς)..... 9

Περὶ ἀνακλήσεως ἀπαλλοτριώσεως κτήματος Λυκ. Φραντζῆ, καταλαμβανομένου διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Ξυλοκάστρου-Ρίζης..... 10

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ αὐλακος Ἀχαρνέων..... 11

Περὶ αὐξήσεως τῶν λιμενικῶν φόρων Ἐρμιόνης (Ἀργολίδος)..... 12

Περὶ φορολογίας τῆς ἐκ τοῦ λιμένος Ἀδάμαντος ἐξαγομένης καολίνης καὶ μαγγανίου..... 13

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἐμφυτευτικῶν νόμων..... 14

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1926—27.... 15

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ γραμματέως Β' τάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ὑπουργείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς Κεντρικὰς ὑπηρεσίας τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γραφεῖς α' τάξεως, ὑπολογιστὰς α' τάξεως, δακτυλογράφους μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν γραφέως α' τάξεως καὶ ταξινόμους, δύναται ν' ἀπονέμηται, μετ' ἀπόφασιν τῶν οἰκείων Συμβουλίων, ὁ μισθὸς τοῦ ἀκολούθου μὲν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει τετραετῆ ὑπηρεσίαν, εἰς τοὺς αὐτοὺς δὲ ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἀκολούθους ὁ μισθὸς τοῦ γραμματέως β' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπερεξαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ὁ οὕτω ἀποκτώμενος μισθὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ ἀκολούθου καὶ γραμματέως β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κεκτημένοι τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα εἰς θέσιν τελώνου α' ἢ β' τάξεως ἢ ἐν ὁμοιοβάθμῳ θέσει τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ προαχθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1926 καὶ ἂν δὲν ὑπηρέτησαν ὡς ἐλεγκταὶ α' ἢ β' τάξεως.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1926.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κονδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Γ. Διδάχος, Α. Πρέκας, Α. Δεναξᾶς, Α. Ἀναστασιάδης, Η. Ἀσπιώτης.

(2)

Περὶ ἀνασυστάσεως τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Συμβουλίων καὶ λοιπῶν συναφῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀνασυνιστᾶται τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Κεντρικὸν Συμβούλιον Προνοίας καὶ Στεγάσεως προσφύγων συγκροτούμενον ἤδη ὡς ἑξῆς:

1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὡς προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

2) Τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

3) Τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

4) Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

5) Τοῦ Τμηματάρχου τῶν Δημοσίων κτιρίων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

6) Τοῦ Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

7) Ἓξ τεσσάρων προσφύγων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ ἀντικαθισταμένων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ σχετικὴν πλειοψηφίαν ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τοῦτον ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὁ ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν ἰσοβάθμων.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου, τῆς ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, διέπονται ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τῶν ἄρθρων 22, 23, 24, 25, 26 καὶ 27, τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ.

Ἄρθρον 2.

Ἀνασυνιστῶνται τὰ Τοπικὰ Συμβούλια Προνοίας καὶ Στεγάσεως προσφύγων μὲ συγκρότησιν, ἁρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 41, 42 καὶ 45 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ.

Ἄρθρον 3.

Ἀνασυνιστᾶται τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς κλπ. Διοικητικὸν Συμβούλιον μὲ συγκρότησιν, ἁρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν τὴν καθοριζομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 ὁμοίου, τῆς λειτουργίας καὶ δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Τοῦ Συμβουλίου τούτου προεδρεύει ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ὑπάλληλος ἢ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

Ἄρθρον 4.

Ἀνασυνιστῶνται τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τὰ παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ Συμβούλια ἐράνων, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, μὲ συγκρότησιν, ἁρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν ἃς ἐκέκτηντο πρὸ τῆς καταργήσεώς των δυνάμει τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων καὶ τῶν τυχὸν τροποποιησάντων ταύτας. Τῶν ἐν Ἀθήναις τοιούτων Συμβουλίων δύναται νὰ μετέχῃ προεδρεύων αὐτῶν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ., ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν προβλέπεται ἡ συμμετοχὴ αὐτοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπὸ κεφάλαιον 6 ἄρθρον 19 ἀναγραφεῖσα ἐν τῷ Εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—26 ἐκ δραχμῶν 250.000 πίστωσις δι' ἀποζημιώσεις καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μεταβάντων ὑπαλλήλων τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου ἢ ἰδιωτῶν διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ περίθαλψιν προσφύγων αὐξάνεται κατὰ δραχμὰς 75.000.

Αἱ δαπάναι τῆς μεταφορᾶς καὶ θεμελιώσεως τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προμηθευομένων οἰκίσκων διὰ πρόσφυγας, τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μεταβαινόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπαλλήλων τεχνικῶν ἢ διοικητικῶν, ὡς καὶ πᾶσα συναφὴς δαπάνη βαρύνουσι τὴν ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένην πίστωσιν τῆς ἱδρύσεως προσφυγικῶν Συνοικισμῶν.

Ἡ ἀποζημίωσις ἑκάστου τῶν ἄνω ὑπαλλήλων μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ τεσσαράκοντα πέντε μάρκα χρυσᾶ ἡμερησίως ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 6.

Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1925 Διατάγματος συσταθέντος βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 26 καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. λογιστικοῦ γραφείου παρὰ τῇ Διευθύνσει Προνοίας συνιστᾶται τμῆμα Λογιστικὸν εἰς ὃ δύνανται πλὴν τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου Ν. Δ. νὰ ὑπαχθῶσι διὰ Διαταγμάτων καὶ ἄλλα ἀντικείμενα λογιστικῆς φύσεως τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Προνοίας. Τῶν δὲ Ὑπηρεσιῶν Προνοίας καὶ Δημοσίας Ἀντιλήψεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς προΐστανται ἀνὰ εἷς τμηματάρχης α' ἢ β' τάξεως προστιθεμένων οὕτω εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις Τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ., τριῶν εἰσέτι θέσεων Τμηματαρχῶν καὶ καταργουμένων τριῶν θέσεων Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων καὶ δύο θέσεων γραφέων. Αἱ τρεῖς αὗται θέσεις Τμηματαρχῶν δύνανται νὰ πληρωθῶσι διὰ Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1926, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργοῦ διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργῷ ὑπηρετούντων εἰσηγητῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κονδύλης

Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Γ. Διδάχος, Α. Πρέκας, Α. Δεναξᾶς, Α. Ἀναστασιάδης, Η. Ἀσπιώτης.

---

(3)

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἱδρύεται ὁ θεσμὸς Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, τὰ δὲ καθήκοντα Ἐπιθεωρητοῦ ἀνατίθενται ἄνευ ἐπιπροσθέτων ἀποδοχῶν εἰς τὸν ἑκάστοτε Νομίατρον Ἀττικοβοιωτίας, διατηροῦντα καὶ τὴν θέσιν του. Ἕδρα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὁρίζονται αἱ Ἀθῆναι.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Νομίατρος Ἀττικοβοιωτίας, ἐπιθεωρεῖ καὶ ἐλέγχει περιοδικῶς κατ' ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως Ὑγιεινῆς τὰς Ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἱδρύματα Ὑγιεινῆς καὶ Ἰατρικῆς ἐν γένει τῶν διαφόρων νομῶν τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας.

Τὰ καθήκοντα, ἡ ἁρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα κινήσεως αὐτοῦ ἐκτὸς

τῆς ἕδρας του καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης καὶ συντηρήσεως τῶν γραφείων του κανονισθήσονται λεπτομερέστερον διὰ κανονιστικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 3.

Οὐδεμία αὔξησις μονίμου ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ γίνεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Καὶ ὡς Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς ὁ Νομίατρος Ἀττικοβοιωτίας, διατηρεῖ τὸ αὐτὸ προσωπικόν, τὸ ὁριζόμενον διὰ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος διὰ τοὺς Νομιάτρους Ἀττικοβοιωτίας καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Νομίατρος Ἀττικοβοιωτίας ὡς Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς δύναται νὰ προαχθῇ μέχρι τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 (παράγρ. 4 καὶ 5) τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1920 νόμου 2494, τὰς ἰσχυούσας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιεύσεώς του, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κονδύλης
Τὰ Μέλη
Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Γ. Διδάχος, Α. Πρέκας, Α. Δεναξᾶς, Α. Ἀναστασιάδης, Η. Ἀσπιώτης.

---

(4)

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως» καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἄρχεται ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1926.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κονδύλης
Τὰ Μέλη
Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Γ. Διδάχος, Α. Πρέκας, Α. Δεναξᾶς, Α. Ἀναστασιάδης, Η. Ἀσπιώτης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Λιμένι-Χερσονήσου δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νόμους ΓΨΝΑ΄, 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου, τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ γηπέδου τοῦ διδακτηρίου Λιμένος-Χερσοννήσου, γήπεδον κείμενον ἐν Λιμένι Χερσοννήσου, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἐγγιστα ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα ἓξ (786), συνορευόμενον πρὸς βορρᾶν μὲ γήπεδον ἀνεγειρομένου διδακτηρίου, πρὸς ἀνατολὰς μὲ ὁδόν, πρὸς δυσμὰς μὲ κληρονόμους Δ. Ἀσπετάκη καὶ μεσημβρινῶς μὲ μελλοντικὴν ὁδὸν καὶ ἀνῆκον εἰς τὸν Ν. Διαμαντάκην, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1926 σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ ἀρχιτέκτονος Γ. Πάντζαρη.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐκπαιδ. Προνοίας Λιμένος Χερσοννήσου, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς
Γ. Διδάχος

---

(6)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Βοῦτες-Γόρτυνος δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νόμους ΓΨΝΑ΄, 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12 Μαΐου, τῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον, λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι πρὸς ἀνέγερσιν διτάξιου διδακτηρίου δημ. σχολείου ἐν Βοῦτες-Γόρτυνος, γήπεδον κείμενον ἐν Βοῦτες-Γόρτυνος, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα δύο χιλιάδων ἑξακοσίων πεντήκοντα (2650), συνορευόμενον πρὸς βορρᾶν, δυσμὰς καὶ νότον μὲ γήπεδον Ν. Τριγύρη, πρὸς ἀνατολὰς μὲ γήπεδον Ν. Τριγύρη καὶ ἀμαξιτὴν ὁδὸν καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ν. Τριγύρη, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1926 σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γ. Πάντζαρη.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Βουτῶν, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς
Γ. Διδάχος

(7)

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως ὕδατος πηγῶν «Καραγάτς» πρὸς ὕδρευσιν τῆς κοινότητος Μακρυχωρίου (Λαρίσης).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2292 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πηγαίων ὑδάτων, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας», τὴν ὑπ' ἀριθ. 8 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Μακρυχωρίου καὶ τὸ ἀπὸ 10 Ἰουλίου ἐ. ἔ. πρωτόκολλον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἄνω νόμου ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τῆς κοινότητος Μακρυχωρίου ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν ὁλοκλήρου τῆς παροχῆς τοῦ ὕδατος τῶν πηγῶν «Καραγὰτς» τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μικροῦ Κεσερλῆ, πρὸς ὕδρευσιν τῆς κοινότητος Μακρυχωρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Θ. Πετιμεζᾶς

---

(8)

Περὶ προαγωγῆς τοῦ γραφείου Σπῆλι (Ἁγ. Βασιλείου) εἰς ταχ. τηλ. Β' τάξεως καὶ συστάσεως διαφόρων τηλεγ. γραφείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Νομ. Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., ἐγκρίνομεν τὴν προαγωγὴν τοῦ Ταχ. Τηλ. γ' τάξεως γραφείου Σπῆλι τῆς ἐπαρχίας Ἁγίου Βασιλείου εἰς ταχ. τηλ. β' τάξεως καὶ τὴν σύστασιν τηλεφωνικῶν γραφείων εἰς Μουζουφᾶ-Ἀκρωτηρίου τῆς ἐπαρχίας Κυδωνίας, Μεσαύλια τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου, Ἀλάδειον τῆς νήσου Σερίφου, Κάτω Γερακκάριον τῆς ἐπαρχίας Ζακύνθου, Μεσοχώριον, Φαρακλόν, Καστανιὰν καὶ Κάμπον τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, Μεσσαρίαν, Λάμυραν καὶ Παλαιόπολιν τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου, Σέλιτσαν καὶ Σωτηριάνικα τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, Τύχιον, Λευκίμμην καὶ Δαδιὰν τῆς Ὑποδιοικήσεως Συοφλίου, Κυανῆν καὶ Θούριον τῆς Ὑποδιοικήσεως Σουφλίου, Θερμὰ Λουτρὰ Φερρῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἔβρου, ὡς καὶ τὴν μετατροπὴν τοῦ τελωνιακοῦ γραφείου Ὀμβριακῆς τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ εἰς ταχυδρομικὸν καὶ τηλεφωνικὸν τοιοῦτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Δεναξᾶς

---

(9)

Περὶ συστάσεως τηλεφωνικοῦ κέντρου ἐν Ἐκάλῃ (Ἀττικῆς).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ., προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν τηλεφωνικοῦ Κέντρου ἐν τῷ συνοικισμῷ «Ἐκάλης» τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Δεναξᾶς

---

(10)

Περὶ ἀνακλήσεως ἀπαλλοτριώσεως κτήματος Λυκ. Φραντζῆ καταλαμβανομένου διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Ξυλοκάστρου-Ρίζης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 39—42 τοῦ νόμου ΓΥΚΖ', «περὶ ὁδοποιΐας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀνακαλοῦμεν τὸ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1925 Διάταγμα, «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτήματος Λυκούργου Φραντζῆ καταλαμβανομένου διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Ξυλοκάστρου - Ρίζης, ματαιουμένης οὕτω τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Δεναξᾶς

---

(11)

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ αὐλακος Ἀχαρνέων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22—24 τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1924 περὶ νομοθετικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2853 κλπ., προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀχαρνῶν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν κτημάτων εἰκονιζομένων εἰς τὸ προσηρτημένον τῷ παρόντι ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ πίνακα ὡς ἀναγκαιούντων διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ αὐλακος ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ ποταμοῦ εἰς Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν Δεκελείας ποὺς μεταφορὰν ὕδατος διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν κτημάτων τῆς περιφερείας Ἀχαρνέων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Δεναξᾶς

---

(12)

Περὶ αὐξήσεως τῶν λιμενικῶν φόρων Ἑρμιόνης (Ἀργολίδος).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 28 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων», ὡς τοῦτο ἐτροποποι-

ήθη μεταγενεστέρως, τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 ἐ. ἔ. ψήφισμα τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Ἑρμιόνης,, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1926 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Μαΐου 1923 Β. διατάγματος ἐπιβεβλημένη φορολογία ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Ἑρμιόνης αὐξάνεται ἐπὶ μὲν τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἀπὸ 30 εἰς 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων ἰσχύοντος ἑκάστοτε δημοτικοῦ δασμολογίου, ἐπὶ δὲ τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν φορτωνομένων προϊόντων, ἐμπορευμάτων καὶ ὀρυκτῶν ἐν γένει ἀπὸ 30 ο)ο εἰς 60 ο)ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω δημοτικοῦ δασμολογίου, τροποποιουμένου ἅμα τοῦ ἀπὸ 4 Μαΐου 1923 ρηθέντος Διατάγματος καὶ μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον Ἑρμιόνης καὶ ὡς πρὸς τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω μεταφερόμενα καὶ ἐξαγόμενα εἴδη.

Ἡ ὡς ἄνω φορολογία θέλει εἰσπράττεσθαι ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐπιβληθεῖσα τοιαύτη διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 4 Μαΐου 1923 ὑπὲρ τοῦ λιμεν. ταμείου Ἑρμιόνης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Πρέκας

---

(13)

Περὶ φορολογίας τῆς ἐκ τοῦ λιμένος Ἀδάμαντος ἐξαγομένης καολίνης καὶ μαγγανίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1923 Ν. Διάταγμα «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, τὸ ὑπ' ἀριθ. 110 ἐ. ἔ. ψήφισμα τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Ἀδάμαντος (Μήλου) ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1926 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιβάλλομεν ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Ἀδάμαντος ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ λιμένος ὅρμων καὶ παραλίων τῆς κοινότητος Ἀδάμαντος (Μήλου) ἐξαγομένης καολίνης καὶ μαγγανίου φορολογίαν πρὸς δραχμὰς 4.80 ο)ο κατὰ τόννον τροποποιουμένου ἅμα τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1925 Διατάγματος «περὶ αὐξήσεως τῶν λιμεν. φόρων Ἀδάμαντος (Μήλου) μόνον καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα ταῦτα. Ἡ φορολογία αὕτη θέλει εἰσπράττεσθαι ἐφ' ὅσον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1923 Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα τοιαύτη ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Ἀδάμαντος καὶ ἧς τινος ἡ ἰσχὺς παρατείνεται ἐπὶ τριετίαν εἰσέτι ἀπὸ λήξεως αὐτῆς.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Πρέκας

---

(14)

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἐμφυτευτικῶν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 (1920) περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν 2926 καὶ 2927 καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Αὐγούστου 1923», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν κάτωθι νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων·

α') τοῦ νόμου 2189 «περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων» (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 128 (Τεῦχος Α') τῆς 12 Ἰουνίου 1920 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

β') τοῦ νόμου 2926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων».

γ') τοῦ νόμου 2927 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων (δημοσιευθέντων ἀμφοτέρων τούτων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 130 (Τεῦχος Α') τῆς 30 Ἰουλίου 1922 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ

δ') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927 καὶ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 13 Αὐγούστου 1923» (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 55 (Τεῦχος Α') τῆς 15 Φεβρουαρίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως).

Κωδικοποιοῦμεν εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

(ἄρθρ. 1 ἐδ. 1 ν. 2189 καὶ ἄρθρ. 1 Ν. Δ. 6 Φεβ. 1926).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγορὰ τοῦ δικαιώματος τῆς ψιλῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων οἱασδήποτε ἐκτάσεως ἀντὶ ἀποζημιώσεως καθοριζομένης εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

2. Ἐπὶ ἐμφυτευτικῶν ἐκτάσεων, εὑρισκομένων ἐντὸς κτήματος κηρυχθέντος κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἀπαλλοτριωτέου, ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διαδικασία αὐτῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17 καὶ 120 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1926.

Ἄρθρον 2.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 1 ν. 2189, ἄρθρ. 1 ἐδ. 1 ν. 2926, ἄρθρ. 2 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1926).

1. Τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς ἀσκεῖ ὁ αὐτοπροσώπως ἐπὶ μίαν τουλάχιστον δεκαετίαν καλλιεργῶν ἐμφυτευτὴς εἰς τὴν ὁποίαν ὑπολογίζεται καὶ ὁ χρόνος τῶν δικαιοπαρόχων του ὁμοίων ἐμφυτευτῶν, ὑποβάλλων αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ κτήματος ἁρμοδίου προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις ἀποφαίνεται ἐπὶ πάντων τῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἐξαγορὰν ζητημάτων.

2. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τηρεῖται ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαγραφομένη.

3. Κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κανονοποιήσεώς της, παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ἀποφαινομένου μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 3.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 3 ν. 2189, ἄρθρ. 1 ἐδ. 3 ν. 2926).

1. Αὐτοπρόσωπος καλλιέργεια ἐννοεῖται ἡ ἐνεργουμένη κατὰ τὸ δυνατὸν μέτρον παρὰ τοῦ ἐμφυτευτοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας.

2. Τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου αὐτοπροσώπως δὲν ἀναιρεῖ καὶ ἡ πρόσληψις τυχὸν ἐργατῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντος.

Ἄρθρον 4.

(ἄρθρ. 1 ν. 2927 καὶ ἄρθρ. 2 ἐδ. 3 Ν.Δ. 6 Φεβρ. 1926).

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν παρεχωρήθη φυτεία ἤδη ἑτοίμη εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ συμβολαίου ὑπὸ ὅρους ἐμφυτευτικούς, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς ἀσκεῖ ὁ ἐμφυτευτὴς μετὰ τὴν πάροδον τοὐλάχιστον εἰκοσιπενταετίας παρατεινομένης ἀναλόγως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὁσάκις ὁ ψιλὸς κύριος κέκτηται ἐλευθέραν φυτείαν ἀνωτέραν τῶν τριάκοντα στρεμμάτων.

2. Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ἤθελεν εἶναι ἰδιοκτήτης ἐλευθέρας φυτείας κάτω τῶν τριάκοντα στρεμμάτων, τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς ἀσκεῖται μετὰ τεσσαρακονταετίαν.

Ἄρθρον 5.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 1 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1926).

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐμφυτεύσεως κατὰ τὰς περὶ ἐξαγορᾶς αὐτῆς διατάξεις δὲν περιλαμβάνεται ὡς συστατικὸν στοιχεῖον τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἀρκούσης πρὸς κτῆσιν τοῦ ἐμπραγμάτου τούτου δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐμφυτεύσεως ἐπὶ δεκαετίαν μεταξὺ παρόντων καὶ εἰκοσαετίαν μεταξὺ ἀπόντων.

2. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι πρὸς κτῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐμφυτεύσεως ἐπὶ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς μονάς, καταργουμένης πάσης ὑπὲρ τῶν τελευταίων διατάξεως.

3. Αἱ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοιούτου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατασσομένων ἀπορριφθεῖσαι αἰτήσεις ἐξαγορᾶς τοῦ δικαιώματος τῆς ψιλῆς κυριότητος δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἐκ νέου πρὸς ἐκδίκασιν, μὴ ἀπαιτουμένης νέας προδικασίας ἐνώπιον τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, ὅπερ ἐκδικάζει.

Ἄρθρον 6.

(ἄρθρ. 1 ἐδ. 4 Ν. 2926 καὶ ἄρθρον 7 Ν.Δ. 6 Φεβρ. 1026).

1. Οἱ ψιλοὶ κύριοι ἐμφυτευτικῶν ἐκτάσεων, οἱ ὄντες κατ' ἐπάγγελμα καλλιεργηταὶ τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ μὴ κεκτημένοι ἢ ἀποκτῶντες δυνάμει τῆς παρούσης διατάξεως καθαρὰν ἔκτασιν φυτειῶν ἀνωτέραν τῶν 30 στρεμμάτων, δικαιοῦνται νὰ διανείμωσι κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διανομῆς τῆς Πολ. Δικονομίας μετὰ τῶν ἐμφυτευτῶν αὐτῶν τὰς ἐμφυτευτικὰς ἐκτάσεις, τῶν τελευταίων τούτων στερουμένων τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐφ' ὅσον ὁ ψιλὸς κύριος κατ' ἐπάγγελμα καλλιεργητὴς δὲν ἀπέκτησεν ἰδιόκτητον φυτείαν 30 στρεμμάτων.

2. Εἰς τὴν ἔκτασιν ταύτην συνυπολογίζεται καὶ ἡ τυχὸν ἀπὸ τοῦ 1926 καὶ ἐντεῦθεν, ὅπως δήποτε μεταβιβασθεῖσα ἢ μεταβιβαζομένη εἰς ἄλλους παρὰ τοῦ ψιλοῦ κυρίου ἔκτασις φυτειῶν.

3. Ἡ ἐπὶ τῆς διανεμητέας ἀπεριορίστου ἰδιοκτησίας προσήκουσα ἀναλογία εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν καὶ εἰς τὸν ψιλὸν κύριον ὁρίζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων κατὰ τὴν περὶ διανομῆς δίκην.

Ἄρθρον 7.

(ἄρθρ. 3 Ν. 2189).

1. Πλείονες ἐμφυτευταὶ ἐκτάσεων περιλαμβανομένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀγροτικοῦ κτήματος ἢ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν κύριον καὶ κειμένων ἐν τῇ αὐτῇ κοινοτικῇ περιφερείᾳ, δύνανται νὰ ὑποβάλλουν κοινὴν περὶ ἐξαγορᾶς αἴτησιν, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ὁμοδικίας διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας.

2. Ἐν τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου περιπτώσει, οἱ ἐμφυτευταὶ δύνανται, ἐφ' ὅσον ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ τοὐλάχιστον, νὰ προβοῦν εἰς καταρτισμὸν συνεταιρισμοῦ ἐξαγορᾶς γαιῶν, οὗτινος τὸ καταστατικὸν ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ βάσει καθοριζομένου τύπου.

3. Προκειμένης ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος, ἡ σύστασις συνεταιρισμοῦ ἐξαγορᾶς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, οὐχὶ ὅμως ἐν περιπτώσει ἐξαγορᾶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ δικαιώματος τῆς ψιλῆς κυριότητος ἐπὶ καθαρῶς ἐμφυτευτικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 8.

(ἄρθρ. 4 Ν. 2189 καὶ ἄρθρον 7 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρ. 1926).

1. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τὸν ψιλὸν κύριον ἀποζημίωσις προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ὁλικῆς τοῦ κτήματος ἀξίας, τῆς ὁποίας τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν ψιλὸν ἰδιοκτήτην μέρος ἐξευρίσκεται κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον.

2. Ἡ ὁλικὴ τοῦ κτήματος ἀξία ἀναλύεται εἰς τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα:

α') Τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν τῆς παραχωρηθείσης εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ἀσκεποῦς ἐκτάσεως.

β') Τὰς καταβληθείσας ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ δαπάνας ἐκχερσώσεως, φυτεύσεως καὶ μονίμων βελτιώσεων, καὶ

γ') Τὴν ὑπολειπομένην μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύο ἀνωτέρω πασῶν διαφορὰν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁλικῆς τοῦ κτήματος ἀξίας.

3. Ἡ καταβλητέα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὑπὸ στοιχείων α' μνημονευομένης ἀρχικῆς τοῦ κτήματος ἀξίας καὶ τῶν τριῶν δεκάτων τῆς ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἀναφερομένης διαφορᾶς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος κατ' ἀνώτατον ὅριον, μειούμενον ἑκάστοτε μέχρι τοῦ διπλασίου ποσοῦ τοῦ ἐμφυτευτικοῦ κανόνος ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προστίθενται καὶ αἱ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τυχὸν καταβληθεῖσαι δαπάναι ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ στοιχεῖον β'.

4. Ἡ ὁλικὴ ἀξία τοῦ κτήματος ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 9.

(ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1926).

1. Ἡ ἐπιδικασθεῖσα τῷ κυρίῳ ἀποζημίωσις καταβάλλεται αὐτῷ εἰς ἓξ ἴσας ἐτησίας δόσεις, πληρωτέας κατ' Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους ἐντόκως πρὸς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως, δικαιοῦται ὅμως ὁ εἰς καταβολὴν ὑπόχρεως νὰ ἀποπληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς ὀλιγωτέρας τῶν ἓξ δόσεων ἢ καὶ ἐφ' ἅπαξ.

2. Μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη μεταξὺ κυρίου καὶ ἐμφυτευτοῦ ἡ νομικὴ σχέσις τῆς ἐμφυτεύσεως, παύει ὅμως ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐμφυτευτοῦ πρὸς καταβολὴν κανόνος.

3. Μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ τῆς μεταγραφῆς τῆς διαταξάσης τὴν ἐξαγορὰν ἀποφάσεως.

4. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ὑποχρεοῦται ὁ τέως ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ ψιλὸς κύριος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ πλείονος ἢ ἐλάσσονος τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τρεῖς ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐντόκως πρὸς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως, καταβαλλομένας τὸν Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον τυχὸν διαφορᾶς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ εἶναι ὑπέγγυον τὸ κτῆμα, ἔχοντος τοῦ ἰδιοκτήτου προνομιακὰ πρὸ παντὸς ἄλλου δανειστοῦ ἐνυποθήκου ἢ ἐγχειρογράφου δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

(ἄρθρ. 2 ἐδάφ. 2 νόμου 2926).

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεώς του μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεως καταβαλλόμενος κανών, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου καθορίζεται ἐν περιπτώσει καταβολῆς αὐτοῦ εἰς εἶδος διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐκπίπτεται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἐκ τῆς ὁριστείσης διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ δικαιώματος καὶ ψιλοῦ κυρίου ἀποζημιώσεως ὑπολογιζομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντόκως πρὸς 8 ο/ο ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 11.

(ἄρθρ. 6 νόμου 2189 καὶ 4 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1926)

Ἐὰν τὸ ἐξαγόμενον κτῆμα βαρύνεται μὲ ὑποθήκην ἢ προσημείωσιν ἐκ χρεῶν βαρυνόντων τὸν ψιλὸν κύριον, αἱ καταβολαὶ τῶν δόσεων γίνονται παρὰ τοῦ ὑποχρέου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφονται τὰ κατατιθεμένα ποσὰ εἰς μετρητὰ καὶ ἡ αἰτία τῆς καταθέσεως, ἀποδίδονται δὲ κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τηρουμένης ἀναλόγως τῆς διαδικασίας τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, (ἄρθρα 86 καὶ 87 ἀγροτικοῦ νόμου τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1926).

Ἄρθρον 12.

(ἄρθρ. 1 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου 2189)

Δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένης μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν ἐφ' ὡρισμένον χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀγροτικὰ κτήματα, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ὁποίων λειτουργοῦν μεγάλαι βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις χρησιμοποιοῦσαι τὰ προϊόντα τοῦ κτήματος ὡς πρώτην ὕλην τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρον 13.

(ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1926)

1. Ἐὰν ἐμφυτευτικὴ ἔκτασις ἕνεκα γειτνιάσεως αὐτῆς πρὸς συνοικισμοὺς ἔχῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἀξίαν μᾶλλον οἰκοπέδου ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ δὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῆς πλησιοχώρου πέραν τοῦ συνοικισμοῦ κειμένης συνήθους καθαρᾶς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὁ ψιλὸς κύριος δικαιοῦται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἐμφυτευτικὰ δικαιώματα ἐφόσον θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν καὶ ἐφόσον δὲν ἔχει παρέλθει εἰκοσιπενταετία ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐμφυτεύσεως. Ὁ ἐμφυτευτὴς δικαιοῦται νὰ ἀποζημιωθῇ διὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα.

2. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ἀποζημίωσις ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος καὶ ἀπαρτίζεται: α') ἐκ τῶν καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ δαπανῶν ἐκχερσώσεως, φυτεύσεως καὶ μονίμων βελτιώσεων καὶ β') τῶν ἑπτὰ δεκάτων τῆς ὡρισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἀξίας τῆς ἀσκεπεῦς γῆς καὶ τῶν δαπανῶν ἐμφυτεύσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς τρεχούσης ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἀφ' ἑτέρου.

3. Εἰς τὰς ἐκκρεμεῖς κατὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου 1926 (ἡμέραν ἰσχύος Ν. Δ. 6. Φεβρουαρίου 1926) δίκας, ἡ ἰδιότης τῆς ἐμφυτευτικῆς ἐκτάσεως ὡς τοιαύτης ἢ ὡς οἰκοπέδου μᾶλλον προτείνεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἀνεξαρτήτως ἂν ἀπεφάνθη ἤδη περὶ τῆς ἰδιότητος ταύτης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

4. Ἐπὶ ἐμφυτευτικῶν ἐκτάσεων, αἵτινες διὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἐξηρέθησαν τῆς ἐξαγορᾶς δυνάμει τοῦ ἰσχύσαντος ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2189, οἱ ψιλοὶ κύριοι δικαιοῦνται νὰ ἐξαγοράσωσι τὰ ἐμφυτευτικὰ δικαιώματα κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, οἱ δὲ ἐμφυτευταὶ δικαιοῦνται νὰ ἀποζημιωθῶσι διὰ ταῦτα.

5. Ἡ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ψιλοῦ κυρίου ἢ τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις περὶ ἐξαγορᾶς ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων ἀποτελεῖ ὑπὲρ τοῦ ἐμφυτευτοῦ τίτλον ἐκτελεστόν, μόνον δὲ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν αὐτῆς ἐπέρχεται ἡ κατάργησις τῶν ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων.

6. Αἱ ἐξαιρέσεις ἐν γένει ἀκινήτων τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος ὡς προσλαβόντων καὶ ἄλλην, πλὴν τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἰδιότητα, δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς Μονάς, ἐφ' ὧν ἄνευ ἐξαιρέσεως ἀσκεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς. Ἐπὶ τούτων τὸ Δικαστήριον δύναται μόνον νὰ ὁρίσῃ τιμὴν ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ψιλοῦ κυρίου μέχρι τοῦ πενταπλασίου τῆς γενικῆς βάσεως ἀποζημιώσεως, ἐπὶ δὲ τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τεθέντων ἀκινήτων μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου 2189 (1920) μέχρι τοῦ δεκαπλασίου.

Ἄρθρον 14.

(ἄρθρ. 4 νόμου 2926).

Μέλλουσαι ἐμφυτεύσεις διαλύονται αὐτοδικαίως μετὰ πάροδον 33 ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, μὴ ἰσχυούσης οὐδεμιᾶς ἐναντίας συμφωνίας. Ὁ ἐμφυτευτὴς καθίσταται κύριος τῆς ἐκτάσεως ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος πρὸς τὸν ψιλὸν κύριον μετὰ τὴν πάροδον 33 ἐτῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαγορασθῇ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ κυριότης.

Ἄρθρον 15.

(ἄρθρ. 8 ἐδάφ. 2 καὶ 3 νόμου 2189).

Τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ εἰς εἶδος καταβλητέου ἐτησίου κανόνος ὁρίζεται διὰ μὲν τὰς ὡρισταμένας ἤδη ἐμφυτεύσεις εἰς εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, διὰ δὲ τὰς συνομολογηθησομένας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου εἰς δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

2. Πᾶσα πέραν τοῦ ὁρίου τούτου συμφωνία θεωρεῖται ἀθέμιτος καὶ εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΩΛΖ' τοῦ 1911 «περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας».

Ἄρθρον 16.

(ἄρθρ. 3 νόμου 2926).

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 ἐδαφ. 1, 3, 6 καὶ 10 τοῦ παρόντος (ἄρθρα 1 καὶ 2 νόμου 2926) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἐκκρεμῶν πρὸ τῆς 30 Ἰουλίου 1922 (ἡμέραν καθ' ἣν ἴσχυσεν ὁ νόμος 2926) αἰτήσεων τῶν ἐμφυτευτῶν περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως δικαιώματος τοῦ ψιλοῦ κυρίου.

2. Ἐπὶ τῶν τοιούτων ὅμως ὑποθέσεων ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ψιλοῦ κυρίου ἐκπίπτεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος, μόνον ὁ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2926 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως καταβαλλόμενος κανὼν ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ, ὅστις δύναται νὰ ὑποβάλλῃ καὶ αὐτοτελῆ περὶ τούτου αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

3. Ἐπὶ αἰτήσεων ὑποβληθεισῶν ἢ ὑποβληθησομένων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1922 καὶ κατόπιν δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅσον ἀφορᾷ τὸν κανόνα τοῦ 1922.

Ἄρθρον 17.

(ἄρθρ. 6 Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1926).

Ἐξαιρετικῶς αἱ ἐνώπιον τῶν Ἐφετείων ἐκκρεμεῖς ἀποφάσεις αἱ μὴ συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου 1926 (ἡμέρας ἰσχύος Ν. Δ. 6 Φεβρουαρίου 1925) ἐκδικάζονται ὑπὸ τούτων.

Ἄρθρον 18.

(ἄρθρ. 12 νόμου 2189).

Ἅπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία περὶ τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὑποχρεοῦται δὲ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ ἐμφυτευσὴς νὰ καταβάλῃ μετὰ τῶν τελῶν μεταφορᾶς καὶ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιδικασθείσης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 19.

(ἄρθρ. 8 ἐδάφ. 1 νόμου 2189 καὶ ἄρθρ. 7 ἐδάφ. 2 Ν. διατάγματος 6 Φεβρουαρίου 1926)

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου παύει αὐτοδικαίως μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930.

2. Ὁ ἐμφυτευτικὸς νόμος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν Ἑπτανήσῳ ἐν ᾗ ἰσχύουσιν εἰδικαὶ διατάξεις, δύνανται ὅμως διὰ Διατάγματος νὰ ἐπεκταθῇ ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Ὑπουργὸς
Α. Ἀναστασιάδης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(15)

Ἀριθ. 119497.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1926-27.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ν. Δ. τῆς 17 Ἀπριλίου 1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1926—27» καὶ τὰ ἄρθρα 21—24 τοῦ Ν. 1555, ἀποφασίζομεν·

Α') Εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν κάτωθι Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1926—27 χορηγοῦνται αἱ κάτωθι ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις, τῶν χορηγηθεισῶν καταδειχθεισῶν ἀνεπαρκῶν χωρὶς ἐπέκτασιν ὑπηρεσίας.

Οἰκονομικῶν.

Κεφ. 16 ἄρθρ. 3.— Ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις τοποθετουμένων, μετατιθεμένων κλπ.	δραχ.	250.000
Κεφ. 36 ἄρθρ. 4.— Ἀποζημίωσις ἐκτάκτου προσωπικοῦ διὰ τὴν ἐποπτείαν τῶν δημοσίων θεαμάτων κλπ.	δραχ.	1.500.000
	Δραχ.	1.750.000

Ἐσωτερικῶν

Κεφ. 11 ἄρθρ. 2.— Ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις δικαστικῶν ἀντιπροσώπων κλπ.	δραχ.	3.000.000

Συγκοινωνίας.

Κεφ. 1 ἄρθρ. 5.-Ἡμερομίσθια καθαριστῶν κλπ.	δρ.	50.000
Κεφ. 28 ἄρθρ. 1.— Ἀπαιτήσεις ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων (ἐκ τῆς χρήσ. 1925—26)	δραχ.	329.565
Κεφ. 28 ἄρθρ. 2.— Ἀπαιτήσεις ἐκ διαγεγραμμένων χρήσεων (Διὰ τὴν ἐπὶ συμψηφισμῷ ἐξόφλησιν χρέους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἔναντι ὀφειλῆς ἴσου ποσοῦ τῆς τελευταίας πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ τηλεγραφικῶν τελῶν).	δραχ.	415.402
	Δραχ.	794.967

Παιδείας κλπ.

Κεφ. 3 ἄρθρ. 1.— Μισθὸς καὶ τακτικὰ ἐπιδόματα ὑγειονομικῶν ἐπιθεωρητῶν κλπ.	δραχ.	340.000
Κεφ. 33 ἄρθρ. 1.— Ἀπαιτήσεις ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων κλπ.	δραχ.	400.000
Ὡς ἑξῆς:		
1925—26—250.000		
1924—25—100.000		
1923—24— 50.000		
400.000		
	Δραχ.	740.000

Γεωργίας.

Κεφ. 3 ἄρθρ. 9.— Ἐπιχορήγησις ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας	δραχ.	160.000
Κεφ. 2 ἄρθρ. 7.— Προμήθεια καὶ βιβλιοδέτησις Γεωργ. ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων κλπ.	δρ.	150.000
	Δραχ.	310.000

Ἀνωτάτη Διεύθυνσις Προσφύγων

Κεφ. 3 ἄρθρ. 8.— Ἔκτακτον προσωπικὸν τεχνικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων κλπ.	δραχ.	700.000
Κεφ. 5 ἄρθρ. 3.— Ἀπαιτήσεις ἀναγνωρισθεῖσαι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κλπ. Καὶ δή: Σ. Στάθης, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 1899|23 καὶ 547|26 ἀποφάσεων Εἰρηνοδικείου καὶ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.	δραχ.	9.750
	Δραχ.	709.750

Στρατιωτικῶν

Κεφ. 8 ἄρθρ. 3. — Ἔξοδα τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας	δραχ.	260.000
Γενικὸν σύνολον	δραχ.	7.564.717

Β') Δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 8 Ἰουλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κλπ.» ἐλαττοῦνται αἱ πιστώσεις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν κάτωθι Ὑπουργείων, μεταφερόμεναι εἰς αὔξησιν τοῦ οἰκείου ἀποθεματικοῦ.

Ναυτικῶν.

Κεφ. 13 ἄρθρ. 1.— Τακτικὰ ἔξοδα τορπιλλικοῦ ὑλικοῦ	δραχ.	— 480.000
Κεφ. 15 ἄρθρ. 1.— Ὑλικὰ καὶ μηχανήματα ἠλεκτροφωτισμοῦ κλπ.	δραχ.	— 370.000
Κεφ. 22 ἄρθρ. 8.— Μηχανήματα, ἐργαλεῖα καὶ ἐκπαιδευτικὰ ὄργανα διὰ τὰ συνεργεῖα Ὑποβρυχίου Ἀμύνης κλπ.	δραχ.	— 420.000
Κεφ. 22 ἄρθρ. 9.— Ἠλεκτρικὰ μηχανήματα καὶ ἐγκαταστάσεις φωτισμοῦ κινήσεως κλπ. πλοίων καὶ ξηρᾶς	δραχ.	— 4.384.717
Κεφ. 23 ἄρθρ. 3.— Ἀμυντικὸν καὶ ἐπιθετικὸν ὑλικῶν, ἤτοι τορπίλλαι κλπ.	δραχ.	— 1.400.000
	Δραχ.	— 7.054.717

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΠΡΕΚΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.